

Πρόεδρος: Γεωργία Στεφανίδου.

Δικηγόροι: Νικ. Αρβανιτάκης, Νικ. Παπαδόπουλος.

Ανάκληση δωρεάς λόγω αχαριστίας. Έννοια αχαριστίας. Ανάκληση δωρεάς από κληρονόμους για τον λόγο ότι ο δωρεοδόχος απέτρεψε τον δωρητή να ανακαλέσει τη δωρεά. Τρόπος και συνέπειες ανάκλησης.

Ασφαλιστικό μέτρο μεσεγγύησης· διαφορά από συντηρητική κατάσχεση. Συνέπειες μεσεγγύησης. Με τη δικαστική μεσεγγύηση, ως ασφαλιστικό μέτρο, επιτυγχάνεται η διατήρηση του πράγματος με σκοπό τη διεκδίκηση και απόδοσή του εν καιρώ στον δικαιούχο.

Πότε το δικαστήριο διατάσσει τα ασφαλιστικά μέτρα, που κατά την κρίση του αρμόζουν.

Όταν ο νόμος απαιτεί επικείμενο κίνδυνο ή επείγουσα περίπτωση εννοεί προδήλως την ύπαρξη ασυνήθους ανάγκης έκτακτης δικαστικής προστασίας του διαδίκου, η οποία να δικαιολογείται από τη συνδρομή πραγματικών περιστατικών, και, συγκεκριμένα, κινδύνου να ματαιωθεί η απαίτηση ή επείγουσα περίπτωση της παρούσας στιγμής.

ΣΧΟΛΙΟ

Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ

I. Ενίοτε δημοσιεύονται δικαστικές αποφάσεις, (ιδίως του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας), οι οποίες αναφέρονται σε θεωρητικές διχογνωμίες που τυχόν υφίστανται επί του νομικού ζητήματος, το οποίο άγεται προς κρίση ενώπιόν τους. Ορισμένες μάλιστα από τις αποφάσεις αυτές εκθέτουν στο αιτιολογικό τους και τις διιστάμενες απόψεις, ενώ άλλες εμφανίζονται να υιοθετούν λύση σε επιλυτέο νομικό πρόβλημα, μόνον επειδή αυτή είναι η κρατούσα άποψη, χωρίς να εκθέτουν παντάπασιν αιτιολογία και ειδικότερα το γιατί θεωρούν την άποψη αυτή ως ορθή (βλ. λ.χ. τη ΜΠρΒερ 271/2014 ΕΠολΔ 2014/539).

II. Φρονούμε, ότι τόσο η αναφορά θεωρητικών προβληματισμών, διχογνωμιών και γνωμών σε δικαστική απόφαση, όσο και η αναιτιολόγητη αποδοχή της επικρατούσας απόψεως, θα πρέπει να αποφεύγονται. Η δικαστική απόφαση δεν είναι νομικό δοκίμιο προς επίλυση νομικού ζητήματος ούτε μέσον εκθέσεως των σχετικών προβληματισμών του δικαστηρίου ούτε και χώρος αναιτιολόγητης αποδοχής απόψεων τρίτων. Πράγματι, στα εν λόγω δοκίμια, είναι αναμφισβητήτως επιστημονικώς απαραίτητο να αναφέρονται οι εξελεχθείσες επί μέρους απόψεις, προκειμένου ο συγγραφέας τους να παρουσιάσει τις συνισταμένες του προβληματισμού και να παραθέσει εν τέλει αιτιολογημένως τη γνώμη του στο εριζόμενο νομικό ζήτημα· όμως είναι αναντίρρητο πως η δικαστική απόφαση έχει αποκλειστικώς άλλη αποστολή: να αποφανθεί επί του νόμου και ουσία βασίμου της ενδίκου αξιώσεως. Εάν προς τούτο, είναι απαραίτητο να επιλυθεί νομικό ζήτημα, το οποίο στασιάζεται, η άποψη του δικαστή επ' αυτού (προκειμένου να διαφυλαχθεί το κύρος του δικαστηρίου), θα πρέπει να διατυπωθεί (αιτιολογημένως), στην κατάσχεση της μείζονος προτάσεως του οικείου νομικού συλλογισμού, κατά τρόπο που να

εμφανίζει το δικαστήριο ότι (γνωρίζει το πρόβλημα, δηλαδή τις εξεχνεισες απόψεις επ' αυτού – χωρίς βεβαίως και να τις εκθέτει στην απόφασή του - και) έχει καταλήξει σε εδραία πεποίθηση περί της ορθότητος της λύσεως του ζητήματος, την οποία προκρίνει, που βεβαίως δεν είναι καθόλου απαραίτητο να στοιχεί προς την επικρατούσα άποψη.

Κυριάκος Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ